

září 2018

FARNÍ VĚSTNÍK

Hovězí

V TOMTO ČÍSLE NALEZNETE

Drazí bratři a sestry,

mám upřímnou radost z toho, že se daří dílo, které jsme spolu a Boží pomocí započali před třinácti lety. Vždyť když se ohlédnu za uplynulými prázdninami, vidím, kolik péče a starostí věnujete výchově dětí a mládeže v naší farnosti. Důkazem toho jsou některé tábory, které proběhly s hojnou účastí mladých.

Do nového školního roku přeji všem dětem a mladým, aby vaše srdce byla plna Kristovy lásky a váš rozum plný Ducha Svatého. Pak všechny úkoly, obtíže i starosti, ale také úspěchy, můžete snášet s Boží přítomností a jeho náruč vám bude vždy otevřena. Rodičům a všem, kdo se starají, přeji mnoho sil a šťastnou volbu při hledání Kristovy cesty a naplnění Duchem Svatým.

Ze srdce žehná

P. Vlastimil Vaněk

POUŤ DO ITÁLIE

MINISTRANTSÝ TÁBOR

SKAUTSKÝ TÁBOR

TÁBOR SCHOLA - PROVODOV

FARNÍ DEN

UNITED

MODLITEBNÍ TRIDUUM

OPRAVA PODLAHY

A ZASE TY ZVONY...

POZVÁNKY/INFORMACE

PEREGRINATIO

AD LOCA SANCTITATIS ET HISTORIAE

28. června - 9. července 2018

Letošní pozvání na Pouť do Itálie na místa svatosti a historie, pořádané otcem Dr. Josefem Beníčkem, farářem Pustiměřským, přijalo nás 9 poutníků z farnosti Hovzí a Halenkov.

Na naši cestu jsme nastoupili v působišti otce Josefa v Pustiměři, vybaveni pozhánáním, pečlivě připraveným tištěným poutním průvodcem (vademékem) čítajícím 6 svazků☺, řádně vybavenými kufry, nějakou tou svačinkou a hlavně velkým očekáváním. Po 12 dnech putování a nyní i s jistým časovým odstupem jistě všichni z nás jednohlasně potvrdí, že seslaná péče a vyprošená ochrana pro celou naši 64 hlavou „skupinku“ byla více než patrná. První den patřil návštěvě města položeného na mělké laguně, k „perle Jadranu“, městu sv. Marka, Benátkám. Ve šlépějích papežů Jana XXIII a Jana Pavla I, patriarchů benátských, jsme mohli rozjímat u hrobu sv. Marka v bazilice či obdivovat mozaiky coby předzvěst posvátnosti místa, do kterého každý poutník vstupuje. Z Benátek další den naše cesta vedla do Bologně do baziliky sv. Dominika, kazatele, který dokázal vnášet do lidských duší světlo a žár, často je zobrazován se psem s hořící pochodní a hvězdou, která ozařovala celý svět. Z Bologně jsme zamířili do místa Loretto – svatyně Nazaretského domku, kde archanděl Gabriel zvěstoval Marii. Domek, který byl předmětem nesmírné úcty už od počátku křesťanství, v roce 1291 náhle zmizel z Nazareta a několik let nato se objevil v Loretu. Po letech se dospělo k poznání, že se jedná o domek, který kdysi stál v Nazaretě a do Loretta jej zřejmě přinesli andělé. Přímo ve středu kostela stojí svatá chýše obezděná zdobeným mramorovým obložením v podobě kvádrů. Při vstupu do svatyně čteme slova nad oltářem: „Hic Verbum caro factum est“: Tady se Slovo stalo tělem. Naše další zastavení bylo v Manopellu ve svatyni svaté tváře. Zde uchovávají plátno, tenoučkou průhlednou tkaninu, nazývané mořské hedvábí, která je tenčí než nylon. Díváme-li se na něj ve světle z jakékoli strany, zrcadlí tvář Krista, zdá se být Veroničinou rouškou. Ještě před dalším zastavením v San Giovanni Rotondo jsme zavítali do Lanciana, místa prvního eucharistického zázraku, který katolická církev zná. Zde kolem roku 700 celebrou

v chrámu sv. Legontiana jistý kněz mši svatou. Po proměňování na něj přišlo pokušení: zapochyboval o tom, je-li Kristus skutečně přítomen v Nejsvětější svátosti. Hostie se proměnila v živé tělo a ve víně se utvořilo pět krevních tělísek různého tvaru a velikosti. Dodnes sv. ostatky v kapli uchovávají. Otec Pio z Pietrelciny nás přivítal v San Giovanni Rotundu. Všichni cítíme, jak je toto místo nesmírně požehnané a darované nejenom Itálii ale i všem poutníkům, kteří zde přichází uctít, prosit o přímluvu a milosti či aby poděkoval za přijatá dobrodiní. Ze San Giovanni Rotonda nás řidiči „šplhem“ dovezli do Monte Sant'Angelo, místa značně vyvýšeného na vysokých skalách. Vždyť se tady na vrcholu hory rozprostírá bazilika tvořená komplexem staveb obklopujících jeskyni sv. Michaela, archanděla, místo odpuštění a modlitby. V Subiaku jsme navštívili klášter sv. Benedikta, uprostřed s jeskyní modlitby sv. Benedikta, kde se na tři léta Benedikt uchýlil k poustevnickému životu. Stejně tak jako další cesta sv. Benedikta vedla na Montecassino, tak i naše včetně mše u hrobu sv. Benedikta a Scholastiky. Pouť do Itálie by se samozřejmě neměla obejít bez svatého města Říma. I my jsme tedy do Říma doputovali. Velkou ctí nám bylo pobýt na místě v kryptách, kde ještě nedávno byly ostatky kardinála Berana, nyní jsou již převezeny u nás v Praze v katedrále sv. Víta. V Orvietu je uchováván korporál pocházející z bolsenského zázraku. V roce 1263 se pražský kněz Petr, trýzněn pochybnostmi Kristova těla a krve v posvěcené hostii, vydal na pouť do Říma, aby takto činil pokání za své pochybnosti. Na zpáteční cestě se zastavil v Bolseně a požádal o slavení mše svaté. Ve chvíli proměňování spatřil, jak z rozlomené svaté hostie kanou krůpěje krve a zbrcují korporál. V Padově v bazilice sv. Antonína bylo naše poslední zastavení před cestou zpět k domovu, kam se vždy všichni rádi vracíme. Tentokrát posílení a povzbuzeni s velkým Díky! Poutníci

MINISTRANTSKÝ TÁBOR

Po ložské skvělé zkušenosti s pořádáním ministrantského tábora v červnu a navíc v zahraničí, jsme se rozhodli, že i letos zkusíme podobný scénář zopakovat, ale v jiné destinaci a na delší čas.

Naše rozhodnutí nakonec padlo rovnou na největší slovenské hory – Vysoké Tatry. Klukům se tato myšlenka zamlouvala již od začátku, a tak jsme se pustili do shánění vhodného ubytování a plánování tábora.

S žádostí o týdenní nocování 20ti členného tábora ministrantů jsme nakonec uspěli v malebné podtatranské obci Šuňava. Místní starosta, pan Stanislav Kubaský, velmi ochotně reagoval na naši prosbu a nabídnul nám k dispozici obecní prostory, které se pro náš účel skvěle hodily.

Obec Šuňava leží pod úpatím Vysokých Tater a za dobrého počasí je odtud úchvatný pohled na celé pohoří (nám však tohoto pohledu dopřáno nebylo, neb počasí v horách je velmi rázovité, a Tatry byly po celý týden našeho pobytu zakryty v mracích). Obec Šuňava vznikla 1. ledna 1974 sloučením obcí Nižná a Vyšná Šuňava. První písemná zmínka o obci je však již z roku 1298. Zajímavostí je, že kaplička, která byla původně hranicí mezi obcemi, je pomyslnou hranicí dodnes. Minimálně tou jazykovou. Pan starosta nám prozradil, že obě půlky obce používají dvě různá nářečí. Další zajímavostí obce je to, že se zde nachází střeoevropské rozvodí dvou moří – Černého a Baltského. Pokud spadne kapka deště na střechu kostela sv. Mikuláše, a rozdělí se, tak už se nikdy nedá dohromady. Je to proto, že jedna část steče do Šuňavského potoka na západ do Černého Váhu, Dunaje a do Černého moře a druhá část směrem na východ do Lopusnej doliny, řeky Poprad, a potom do Baltského moře. Díky tomu, že je obec sloučena ze dvou samostatných obcí, nachází se zde také dva kostely – kostel sv. Mikuláše a kostel Všech svatých. Během našeho pobytu jsme měli možnost navštívit oba dva a zúčastnit se zde mší svatých.

18.6.2018 tedy vyrážíme za dalším dobrodružstvím. Opět se přepravujeme vlastními auty a za slunečného počasí, které nás provází po celou cestu, a pod ochranou panny Marie, které jsme svěřili naši cestu, šťastně dorážíme krátce po poledni na Šuňavu. Pan starosta nám pomáhá s ubytováním a domlouvá si s námi schůzku

na odpoledne, kdy nám chce představit obec a také ji s námi krátce projít a ukázat největší zajímavosti. Kluci jsou od něj na konec prohlídky uhoštěni zmrzlinou a my starší štamprlí borovičky – která se tady prostě neodmítá... Na konec nám pan starosta předává klíčky od hřiště s umělým povrchem, které můžeme po celý týden bezplatně využívat, a ukazuje travnatý park v centru obce, který máme rovněž k dispozici k pořádání her. Oboje ještě stihneme do večera vyzkoušet a využít. Po hrách a sportovních kláních jdeme společně na mši svatou do kostela Všetech Svätých. Kostel je na všední den poměrně plný, ale co nás nejvíce udivuje, je počet ministrantů. Celkem jsme jich napočítali 20. Na pondělí docela slušná účast a parádní příklad pro naše hochy. Večer uzavíráme den společnou modlitbou a ukládáme se k zaslouženému spánku.

Úterní ráno není úplně azurové, tak jako dostáváme hlášky z Hovézí, ale pro pěší výlet k Popradskému plesu je ideální. Ještě před snídaní však navštěvujeme i druhý místní kostel sv. Mikuláše a účastníme se mše svaté. Po vydatné snídani se tedy přesunujeme auty na Štrbské pleso a odtud společně vyrážíme do terénu. Stezka nás vede kolem skokanských můstků, které se nám postupně odhalují z mlhy a pomalu se stáčí mezi tatranské velikány. Po cca hodině chůze se postupně přibližujeme k dnešnímu cíli, který jsme schválně zvolili jako společný „rozcházecí“. U Popradského plesa dáváme sváču a po chvíli míříme po jeho břehu k symbolickému cintorínu (hřbitovu), který se nachází pod strmou skalní stěnou hory Ostrvy. Cintorín je místem uctění památky obětí Vysokých Tater. Po krátké prohlídce a modlitbě za zemřelé, opouštíme toto místo, a vydáváme se zpět ke Štrbskému plesu. Během cesty hrajeme hry a pomalíčku se blížíme jinou trasou zpět k našim autům. Mezi stromy už na nás dokonce vykukuje sluníčko a odhalují se i některé hory. Pěkně jde vidět především Solisko, které se tyčí přímo před našimi zraky. Následuje krátká procházka kolem Štrbského plesa. S chlapci využíváme posilovací atrakce, kterou jsou zde připraveny pro návštěvníky a pořádáme krátkou silovou soutěž s přitahováním a ručkováním na hrazdách. Po této sportovní prověrce míříme zpět k autům a zpátky na Šuňavu, kde zbytek dne strávíme společně na hřišti.

Středa slibuje snad trochu lepší viditelnost v horách a rozdělujeme tedy náš tábor na dvě skupiny. Jedna část volí „zážitkovou“ trasu s jízdou lanovkami a vlaky. Tato trasa vede auty do Starého Smokovce, odtud zubačkovou dráhou na Hrebienok,

kolem vodopádů Studeného potoka na Skalnaté pleso, pak lanovkami do Tatranské Lomnice a odtud vlakem zpět do Starého Smokovce. Výlet volí spíše méně zdatní a mladší účastníci našeho tábora, kterým však bude nezapomenutelným zážitkem a pro některé také prvním svezením na sedačkových lanovkách.

Druhá skupina se vydává zdolat národní horu Slovenska, Kriváň (2494 m). Výstup začínáme v oblasti nazývané Tri studničky. Pomalu stoupáme nejprve lesem. S přibývajícími vrcholovými metry však les řídne, a střídá jej kosodřevina, která nás vede serpentínami až do impozantního Kriváňského žlabu. Odtud nás rozcestník posílá na prudký hodinový výšlap k vrcholu samotného Kriváně. Postupně překonáváme obavu z nepříliš jednoduché cesty po kamenech a přes valící se bílá oblaka stoupáme k vrcholu. Tady se opět všichni střetáváme, a děláme společné foto. Pán vyslyšel naše modlitby a dává nám nahlédnout do okolí Kriváně tím, že nechává na chvíli rozestoupit hustá oblaka. V duchu děkujeme a připravujeme se na cestu zpět dolů. Stejnou cestou se dostáváme do Kriváňského žlabu a pak už směřujeme k Jamskému plesu, které leží na druhé straně hory. Po dlouhém sestupu se ovlažujeme v protékajícím potoce, jehož čistota nám dovoluje i doplnit láhve na pití. Dalším pochodem směrem ke Trem studničkám uzavíráme celý okruh s dobrým pocitem, že jsme dokázali zdolat vrchol této krásné a dominantní hory. Ještě před parkovištěm nám úzkou stezku zablokuje malá vretenica, která se ohřívá na krátce vykrouknutém sluníčku. Pomocí hůlek si však opatrně uvolňujeme cestu a šťastně dorážíme k autům. Všichni se pak setkáváme na Šuňavě a sdělujeme si zážitky z uplynulého dne. Ti, kdo toho nemají ještě dost, vyráží vydat své poslední síly na hřiště.

Čtvrtek volíme jako odpočinkový a tak se všichni vydáváme poznat část národního parku Slovenský ráj. Když projíždíme po dálnici směrem na Poprad, vidíme, že hory jsou stále zahaleny v mracích, ale od východu nám už prosvítuje sluníčko, slibující prožít nádherný den v přírodě. Míjíme poutní místo Levoču a díky rychlostní komunikaci stojíme zanedlouho před branou do Slovenského ráje u kempu Podlesok. Vybíráme si trasu údolím Hornádu směrem na Kláštorisko a vyrážíme. Procházíme chodníkem kolem řeky Hornád. Ten však někde skončí přímo u skály a my musíme zdolávat stezku pomocí kovových stupaček vedoucí v několikametrové výšce nad řekou. Stezka je jištěna řetězy, ale i tak se občas pohledem dolů zatočí hlava. Nástrahy cesty však úspěšně překonáváme a blížíme

se k hlavní atrakci, údolním vodopádům. Postupujeme korytem potoka, který však díky dlouhotrvajícímu suchu jen pomalu proudí údolím dolů. Vodopády jsou díky tomu také k vidění pouze jako jemně padající voda připomínající prskající rosu v raním dešti. Příjemné klima mezi skalami nám však nedává důvod být zklamáni nad touto scénérií. Naopak. Jsme nadšeni z lezení po o p r a v d u vysokých žebřících vedoucí jednosměrnou cestou nahoru ke Kláštorisku. Odměnou za naši námahu je krásná louka na hřebenu hory s parádním výhledem do údolí a studenými nápoji v místní krčmě. Po zaslouženém odpočinku zahajujeme sestup zpět do kempu. Cestu si opět krátíme hrami. Odpoledne se vracíme zpět na Šuňavu a konec dne nás opět zastihne na hřišti. Pohledem na radar zjišťujeme, že nám náš pobyt příjemní noční bouřka, a taky že jo. Pořádný celonoční sešup rozvodňuje všechny místní potoky, naštěstí bez kalamitního stavu.

Čas letí jako voda a je tu pátek. Den návratu domů. Jsme však rozhodnutí, že náš čas nestrávíme jen úklidem a cestou domů, a vyrazíme ještě poznat krásy Spišského hradu, nejrozsáhlejší hradní zříceniny ve střední Evropě. Auta ponecháváme ve spišském podhradí a vyzbrojení štíty (vlastní výroby) se vydáváme dobýt tento veliký hrad. Uvnitř hradu se konají organizované prohlídky, na kterou nám však nezbyvá čas. Procházíme si tedy hradní komplex sami. Navštěvujeme věž, hradní mučírnu, sklepení, kapli a hradní muzeum. Cestou zpět se ještě zastavujeme u románsko-gotické katedrály sv. Martina, která je společně se Spišským hradem a Levočou pod ochranou UNESCO. Prohlídka je však také pouze organizovaná a na naše poměry navíc poměrně drahá, proto se s katedrálou loučíme pouze pohledem zvenčí a míříme zpět na Šuňavu. Po příjezdu poobědváme, a pouštíme se společně do úklidu ubytovny. Je nás dost, jsme šikovní a zanedlouho máme hotovo. Nanosíme věci do auta, rozloučíme se s panem starostou a po modlitbě vyrazíme plni dojmů a zážitků zpět k našim domovům.

Po zpáteční cestě se ohlížíme na Vysoké Tatry, které jsou stále zahaleny v mlze. Najednou, jako by se s námi chtěl rozloučit, se mrak nad Kriváněm rozplyne, a my ho můžeme poprvé – a také naposledy, spatřit v jeho celé impozantní kráse.

Bohu díky!

ZiB

INDIÁNSKÝ TÁBOR 1.HOOD (7-14.7.2018 DINOTICE)

Nejen dobří holubi se vracejí, ale letos to platilo i pro náš oddíl, kdy jsme se po roce opět vrátili na místo, kde se začala vloni psát nová historie letních táborů 1.hověžského odvážného oddílu.(1.HOOD)

Ano vypravili jsme se opět na tábořiště v údolí Dinotice, abychom tentokrát prožili spousty zážitků v duchu indiánských dobrodružství.

Samotná výstavba stanového tábořiště proběhla již o den dříve tj. 6.7., kdy vřelé díky za pomoc patří hodně šikovným rukám rodičů našich skautů. Letos nás bylo mnohem více a to sice 39 (z toho 28 dětí do 15 let) a proto se stavilo celkem 21 podsad a 2 teepee.

Druhý den okolo 10 hod jsme s prosbou k Pánu Bohu o jeho ochranu, vyrazili od fary pěšky na cca 11 km pochod směr Ochmelov, rozcestí u Krošenků a dále pod rozcestí směr k přístřešku u Hrubého Kožůšku a dále už do Dinotice u Válků, kde leží naše tábořiště.

Den Vlka jak jsme jej nazvali se vydařil, viděli jsme pěkný kus lůna naší matky přírody, zažili první dobrodružství , získali první kus mapy potřebný k nalezení pokladu, který nám naši indiánští předkové zachovali pro naše poučení i potěchu.

Další dny se opět nesly vždy ve znamení nějakého totemového zvířete – bobr, had, bizon, sokol, losos, bizon, medvěd.

V neděli jsme ve společenství prožili mimo jiné i také pro nás prostředím netradiční mši svatou prakticky pod širým nebem . Našeho cestujícího

pana faráře Vlastíka tentokrát ve zprostředkování slova božího umně zastoupil správce halenkovské farnosti duchovní otec Rušin.

Náš otec Vlastík nás navštívil a pobyl s námi v dalších dnech po jeho návratu z cest.

Úterní podvečer byl pro nás skauty velmi slavnostní, když jsme po složení slibu u slibové vatry, přivítali do našich řad nové sestřičky a bratříčky.

Čas v přírodě chvátal a po řadě pěkných zážitků přišel pátek, kdy se nám za pomoci posledního kusu mapy podařilo objevit skoro pravý poklad.

Dalším pokladem pro nás byl příjezd rodičů, prarodičů, přátel ..., kteří s námi strávili podvečer.

Přišla poslední noc na tábořišti, poslední budíček, nástup ... a byl čas rozloučit se a poděkovat všem obzvláště našim andělům strážným, že nás tak dobře opatrovali a my se mohli vrátit domů zdraví a spokojení.

Děkujeme ještě jednou Pánu Bohu za ochranu a těšíme se zase za rok

Beefman

INFORMACE

Schůzky ve školním roce 2018-2019:

Skauti tj. kluci i holky od 11 let: Pátek 17 -18:30 hod

Vlčata tj. kluci do 11 let: Pátek 15:30 - 17:00 hod

Světlušky tj. holky do 11 let: Úterý 16:00 - 17:30

Sraz je vždy v naší klubovně na faře. Toto platí pro všechny skupiny.

Mezi základní cnosti každého skauta patří dochvilnost. Chodte tedy na schůzky včas!!!

HLEDÁME VHODNÉ VEDOUcí PRO NAŠE SKAUTY

JSTE-LI STARŠÍ 15-TI LET, MÁTE RÁDI PŘÍRODU A DOBRODUŽSTVÍ, NEBO CHCETE-LI JEN, ABY VAŠE DĚTI ZAŽILY NĚCO LEPŠÍHO NEŽ TELE-VIZI A POČÍTAČ, OZVĚTE SE NÁM. ZA KAŽDOU, BYŤ SEBEMENŠÍ POMOC, BUDEME VELMI VDĚČNI!

Kontakt: Radek Křenek 725 619 341

TÁBOR PROVODOV 2018

Letošní tábor pro děti z naší farnosti se odehrál na krásném poutním místě Provodov – Malenisko v termínu od 1.7. do 6.7. 2018. V čase jsme se ovšem přesunuli o několik století před začátek našeho letopočtu, kdy tažením proti Persii započal svou cestu ke slávě největší vojevůdce všech dob Alexandr Veliký. Účastníci v předstihu obdrželi zvací dopis, kde se dozvěděli o poslání této mise, včetně pokynů, kde, kdy a s jakou výbavou se mají dostavit.

V neděli odpoledne nové rekruty v základním táboře přivítal sám slavný Alexandr, doprovázený nejvěrnějším důstojníkem Hefaistiómem a moudrým a vzácným učitelem Aristotelem.

Po ubytování na místní faře, která je nejstarším domem v Provodově, proběhlo sblížení účastníků v podobě několika seznamovacích her.

Náhle došlo k nečekanému zvratu – Alexandr byl unesen. Aristoteles byl otřesen a zraněn, a velení se proto dočasně ujal Hefaistión. Jelikož na velké úkoly je třeba se vyspat, pronásledování únosců se odkládá na nový den. Všechny dojmy a zážitky jsme ještě odevzdali ve vzájemném sdílení a modlitbě, jež se po celou dobu trvání tábora odehrávalo ve stylově zařízené modlitební místnosti.

Hned druhý den ráno začal výcvik. Je potřeba prověřit fyzické a psychické schopnosti, odolnost a vytrvalost nových vojáků. Nutnou podmínkou je vybavit vojsko zbraněmi a proběhl i základní výcvik boje s mečem jeden na jednoho.

Zvědové, kteří byli vysláni, aby pátrali po stopách Alexandrových únosců, našli dopis v perštině, ze kterého je zjevné, že velkokrál Perské říše Darios vydal rozkaz přivést Alexandra živého nebo mrtvého. Stopa tedy vede do Babylónu. Na sklonku tohoto rušného dne přišla nová zpráva v podobě zašifrovaného dopisu od samotného Alexandra, kterému se podařilo získat v zajetí spojence a prostřednictvím něho varovat své druhy, aby byli v plné bdělosti a střežili celou noc tábor a současně vyslali jeden oddíl schopných bojovníků, kteří by střežili přístupovou cestu od severovýchodu. Hefaištíón, který převzal dočasně velení rozdělil hlídky na celou noc, byl rozdělán strážný oheň a poté se vydal s prvním oddílem v plné polní, jako předvoj na hrad Světlov, aby zde přenocovali. Pokud by se během noci nic závažného nepříhodovalo, zbytek vojska dostal za úkol dorazit na Světlov za rozbřesku a dále společně pokračovat na Babylón.

Noc proběhla bez komplikací a tak se obě skupiny setkali ráno na hradě Světlov. V průběhu sdělování zážitků z proběhlé noci došlo k náhlému přepadení. Bohužel Alexandrova armáda bez svého mocného velitele utrpěla porážku a byla zatlačena k ústupu. Musela opustit své pozice a stáhnout se do základního tábora. Zde se ovšem k jejich velkému překvapení a radosti opět setkali se svým velitelem, kterému se podařilo přelstít své únosce a uprchnout ze zajetí. Navíc sebou přivedl i zajatce. Ten byl podroben důkladnému výslechu a podařilo se získat zajímavou informaci. Mocnou zbraní krále Daria je prý hrnek, který má zvláštní moc a každý kdo se z něj před bitvou napije, nabývá nebývalé síly, odvahy a takřka neporazitelnosti. Alexandr se rozhodl tento magický předmět získat v přesvědčení, že mu zajistí vítězství a učiní jednou provždy přítrž perské rozpínavosti. Pro větší bezpečnost byl tento hrnek přemísťován a ukrýván na utajeném místě, o němž vědělo jen pár vyvolených jedinců blízkých králi Dariovi. Mapu, která by je dovedla k tomuto místu vybojovali makedonští vojáci ve štafetovém závodě, kdy prokázali značnou vytrvalost a houževnatost. Počáteční radost vystřídal zklamání, když zjistili, že polovina mapy chybí. Morálku mužstva opět pozvedl Alexandr a jeho věrní důstojníci, kteří mužstvo stále zocelovali výcvikem a byl zformován i jezdecký oddíl.

Druhého dne přispěl svou radou moudrý Aristoteles, který navedl Alexandrovi vojáky do odlehlejších končin tohoto kraje, kde přebýval poustevnickým životem jeho dávný přítel. Museli se k němu probojovat tlupou lidojedů, ale námaha se vyplatila, protože u něj našli druhou polovinu mapy. Ještě téhož dne se vydali na průzkum a jejich mise byla úspěšná, do tábora se vrátili se vzácným hrnkem. Všichni vojáci dostali napít a potom se rozhodli své schopnosti otestovat, ještě než vyrazí do skutečné bitvy. Dostavilo se ale rozčarování, protože úspěšnost nebyla taková, jakou by potřebovali ve vítězné bitvě. Zajatec sice potvrdil, že se jedná o tentýž hrnek, z kterého dostával od Dariových pobočníků napít, ale nebyl celý, chybělo mu ucho a tudíž zřejmě ztratil svou magickou moc. Na pomoc opět přispěchal Aristoteles, kterému se podařilo získat perského řemeslníka, který dříve pracoval pro velkokrále Daria. Ten by dokázal hrnek opravit, ale nebylo by to zadarmo. Jako protihodnota měly být nabídnuty ručně vyrobené artefakty, které by mohl zpeněžit. Předání mělo proběhnout beze svědků na předem dohodnutém místě a to v noci. Do večera příliš času nezbyvalo, takže všichni měli plné ruce práce. Výsledek stál za to. Po setmění se všichni vydali do lesa na smlouvané místo a zástupci jednotlivých oddílů předali své výtvary. Pak už se celé znavené vojsko odebralo k odpočinku, aby načerpalo síly na rozhodující bitvu. Dalšího dne objevil Hefaistión opravený hrnek, tak jak zněla dohoda. Všichni bojovníci se napili a řádně vyzbrojeni se pod vedením Alexandra a svých důstojníků přesunuli na místo bitvy. Byl to nelítostný boj, plný řady zvrátů, felčaři obou vojsk měli plné ruce práce. Nakonec se podařilo perskou armádu rozpráshit a Alexandr se svými udatnými vojáky zvítězil.

Další bitva ovšem pokračovala po návratu do tábora. Po krátkém odpočinku jsme narazili na *tekuté písky*. Situace, kdy se musí rychle konat, každý musí dělat, co dokáže, a důležitá je souhra celého týmu... Úkolem bylo do dvou hodin uvařit oběd pro celý tábor. Dva týmy mohly použít kuchyň, ale suroviny si musely obstarat jinde než v kuchyni. Zbýlé dva týdny dostaly suroviny na polévku, ale musely si vystačit s ohništěm a kotlíkem, takže prioritou bylo rozdělat oheň a obstarat dřevo. Polévka i špagety chutnaly znamenitě.

Odpoledne jsme strávili přípravou na mši svatou a přípravou scének na poslední společný večer. Na mši svaté, kterou přijel sloužit O. Artur jsme uctili památku slovanských věrozvěstů, připomenuli si, jak velkým darem je pro nás víra a

v promluvě nás otec vyzval, abychom se nebáli být dobrými apoštoly. Po večeri nadešel čas na konečné zhodnocení a pak už se zbytek večera odehrával ve znamení soutěží a scének. Dobře jsme se bavili až do nočních hodin.

Ten kdo litoval, že tábor není delší, může zažít další dobrodružství a radost ze společenství na víkendové akci, která se koná ve dnech **12.-14.10.2018 na faře ve Zděchově**. Přijed' prožít víkend plný her a zábavy ve společenství svých kamarádů táborníků. Těší se na Tebe tým vedoucích.

FARNÍ DEN

Na neděli 2.9. ku příležitosti konce prázdnin uspořádal otec Vlastimil farní den. Dá se říci, že již tradičnímu setkání farníků bylo dopřáno, aby se za svitu ještě prázdninového slunce, setkali v hojném počtu na farním dvoře. Jak předpověděla Lysá hora, slejvák proběhl do

14.00, ale vzhledem k tomu, že setkání bylo naplánováno na 14.30, nic nemohlo zahájení akce zabránit, tím méně špatné počasí. Rodiče, děti, staří i mladí, využili tedy tohoto milého pozvání a na faru se dostavili v hojném počtu. Čekal je bohatý zábavný program, ale také občerstvení a volná zábava.

Pro nejmenší měli animátoři připraveny hry na hřišti, kterých se účastnila většina přítomných dětí. A protože to byly hry neokoukané, všechny se dobře bavily a rádi se zapojili i ti velcí. Kdo měl zájem,

mohl si letos vyzkoušet i střelbu z opravdového sportovního luku, který se používá při profesionálních soutěžích. Pod dohledem zkušeného střelce, si děti i dospělí zastřílely do slaměného terče a věru, nebyla to věc úplně jednoduchá. Další aktivity jako ping-pong, basketbal, volejbal, stolní fotbal nebo jen hru na honěnou, či schovávanou děti také v hojné míře využívaly. Ten, kdo nemohl běhat po hřišti, našel spoustu příležitostí ke sdílení se s ostatními přítomnými farníky. Odměnou za aktivitu strávenou na sportovním placi, bylo opékání špekáčků na ohni. A protože po námaze vždy lépe chutná, nestačily téměř hůlky na opékání. Krájení špekáčků na „chobotničku“ se rovněž setkal s velkým ohlasem. Děkujeme všem, kdo se podíleli na přípravě a organizaci tohoto farního dne, ale také těm, kteří přišli, a potěšili svojí přítomností ostatní členy naší farnosti. Bohu díky!

VSETÍN OŽIL FESTIVALEM UNITED

Letošní 8. ročník festivalu United, který se již tradičně konal na Vsetíně přilákal opět rekordní počet účastníků. I z naší - hovězské farnosti bylo minimálně 15 mladých.

Nejen díky kvalitní hudbě, filmům, workshopům, přednáškám ale i duchovnímu programu se setkávám se samými pozitivními ohlasy. Taky však pevně věřím, že byly tyto dny na Vsetíně pro všechny přínosné. Boží přítomnost, která celý festival provázela, byla totiž neuvěřitelně cítit každým krokem. Například pohled na náhodné kolemjdoucí, kteří se na chvíli zastavili a zaposlouchali třeba do chval, které nemohly chybět, mě velmi potěšily.

Na celém festivalu účinkovalo 10 kapel ze zahraničí mimo jiné ze Spojeného Království a Spojených států, dále 20 českých kapel a 5 řečníků, mezi kterými nechyběl ani Marek Orko Vácha. Proběhlo přes 30 seminářů a workshopů a taky byly promítány 4 filmy. Se vším pomáhalo okolo 150 dobrovolníků.

Chtěl bych připojit slova Petra Húště, ředitele festivalu UNITED: "Jsem nadšen, že Vsetín zaplnilo okolo 5000 lidí, kteří přijeli, aby vyjádřili Pánu Bohu svůj respekt a úctu, anebo proto, aby se o Něk dozvěděli více.

Skvěle se povedly dvě nové scény. Klub s pódium uprostřed i Ring s vyvýšenou tribunou měly úžasnou atmosféru. Já osobně jsem byl nadšen z koncertu Christafari, z jejich energie, show, profesionality, ale také z předaného jasného poselství evangelia a z jejich postoje služebníků.

Opět mi udělalo velkou radost, že semináře byly často zaplněné do posledního místa a na některých se i při druhém opakování stálo. Z mého pohledu se UNITED stále více stává kvalitním a pohodovým festivalem, a to především díky velkému nasazení a obětavosti schopného organizačního týmu. Díky každému člověku, který se na letošním ročníku podílel, ale díky i všem účastníkům, kteří přijeli utvořit neskutečné společenství UNITED. To největší poděkování patří Ježíši Kristu, který nás propojuje, mění naše životy a povolává nás složit druhým. Jemu patří poděkování za to, že můžeme dělat UNITED ve svobodě, s radostí a kreativitou. Díky, Pane."

Josef Mikeš ml.

MODLITEBNÍ TRIDUUM

Ve dnech 22.6. - 24.6.2018 skupinky Modliteb matek naší hověžské farnosti prožily další Modlitební triduum. Celým triduem nás provázel při čtení Žalmů z Písma svatého obraz srdce -srdce Boží spravedlnosti a milosrdenství. V pátek I. den tridua jsme odevzdaly naše symbolická srdce zasažené hříchem Božímu milosrdenství, v sobotu II. den tridua jsme odevzdaly symbolická zraněná srdce našich dětí, vnuků a kmotřenců a odpouštěly lidem, kteří jsou nositelé zla. V neděli, poslední den tridua jsme chválily Pána celým svým srdcem, s touhou mít srdce čisté, omyté Boží slitovností. Toto prožité Modlitební triduum nás vnitřně obohatilo a je nám posilou do našich životů. Snad z pořízené fotodokumentace i na Vás trochu dýchne atmosféra našeho prožitého modlitebního třídní. Rádi mezi sebe přijmeme další maminky a babičky, které mají touhu odevzdaněji se modlit za své děti a vnuky.

Jana Mazáčová, Hořansko

OPRAVA PODLAHY

Vzhledem ke špatnému stavu podlahy ve společenské místnosti na faře, rozhodla farní rada o její celkové obnově. S přihlédnutím na plánované akce a setkávání, které budou probíhat na faře již od září, bylo dohodnuto, že se přípravnými a stavebními pracemi začne co nejdříve. Z nabízených variant postupu byla vybrána verze kompletní betonáže podlahy včetně nových izolací. Jako podlahová krytina bylo odsouhlaseno zátěžové linoleum.

Druhý srpnový týden se tedy domluvila brigáda na vyklízení společenské místnosti. Za pomoci zúčastněných farníků došlo k demontáži knihovny, skříní, podlahové krytiny, vynesení harmonia a klavíru a vyklizení stolů a židlí. Ve druhé fázi jsme přistoupili k demontáži stávající podlahy – podlahových prken a navážky, která byla pod nimi umístěna. S odvozem a likvidací sutí pomohlo vedení obce Hovězí, které zajistilo kontejnery a odvoz veškerého odpadu. Po dokončení těchto přípravných prací se přistoupilo k provedení první vrstvy betonové plochy. Po jejím vyschnutí následovala izolace podlahy, položení podlahového polystyrenu a armovacího pletiva. V další fázi jsme pokračovali vylitím finální vrstvy betonové plochy, která byla zaleštěna do konečné podoby sloužící jako podklad pro pokládku nové PVC podlahy. V těchto dnech podlaha vysychá a „zraje“ tak, aby bylo možné bezpečně položit novou podlahovou krytinu. Souběžně jsou již plánovány další práce, a to především opravy poškozených zdí a malování celé místnosti. Farní rada na poslední schůzi odsouhlasila nákup nových stolů a židliček, kterými bude rekonstruovaná místnost vybavena. S Boží pomocí předpokládáme dokončení všech prací začátkem měsíce října.

ZiB

A ZASE TY ZVONY....

Když jsme v minulém čísle FV psali o tom, že se konečně podařilo opravit naše věžní zvony, nevěděli jsme, že tento stav vydrží tak krátce.

Při začátku prázdnin došlo k poškození zvonu Panna Maria, konkrétně jeho uložení v nosiči zvonu. Ložiska, ve kterých se zvon pohybuje se úplně rozpadly a zvon se nemohl volně pohybovat. V důsledku toho bylo slyšet velké rány při pohybu zvonu, které se ozývaly z věže kostela. Museli jsme tedy přistoupit k odstavení tohoto zvonu, proto se během letních prázdnin nezvonilo Anděl Páně.

V srpnu se uskutečnila oprava a výměna ložisek, kterou úspěšně zajistil p. Šulák z Halenkova. Zvon byl tedy v pořádku, ale nastavení mechaniky chodu zvonu byl další problém, který se nedařilo dlouhou dobu vyřešit. S tímto problémem nakonec zásadním a neocenitelným způsobem pomohl Petr Mikeš, který si převzal od specializované firmy z Vyškova veškeré podklady k nastavení obsluhy pohonu. Díky svým znalostem a technickému umu dokázal naprogramovat a spustit běh motorů tak, aby fungovaly stejným způsobem, jak jsme byli zvyklí.

Člověk však míní a Pán Bůh mění. I přes veškerou Petrovu snahu došlo k dalšímu poškození, a to snímače běhu motoru. I tato závada se však Petrovi nakonec podařila vyřešit a odstranit a nyní se zase můžeme radovat z bezproblémového chodu všech zvonů našeho kostela. Věříme, že nyní již na dlouhou dobu.

Všem, kteří se podíleli na organizaci, pomoci, samotným opravám a nastavení zvonů patří velký dík a Pán Bůh zaplatí!

MODLITBY OTCŮ

Stejně tak jako v loňském školním roce, navazujeme i letos na modlitby otců.

Naše setkání začíná **každý čtvrtek ve 20.00 hod.**

V případě zájmu o účast na modlitbách za naše děti, manželky, vnuky a všechny blízké, stačí přijít v uvedenou dobu na faru, kde se tato pravidelná setkávání konají. Budeme se těšit!

DUCHOVNÍ OBNOVA

7.9.2018 začala prvním setkáním plánovaná DO, kterou v naší farnosti vede P. Vlastimil. DO je zaměřena k působení Ducha Svatého na nás a náš osobní růst v duchovním životě.

Při prvním setkání byly 33 účastníkům předány základní informace o náplni duchovní obnovy, termínech, délce trvání a celkové organizaci. Byly také připomenuty podmínky, které musí účastník duchovní obnovy splňovat. O průběhu DO Vás budeme informovat v dalších vydáních FV.

POZVÁNKA

*„A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnu všechny k sobě“
Evangelium Janovo 12, 32*

Všechny malé i velké, mladé i dříve narozené, do kostela chodící i nechodící,
Huslenčany, Hověžany, Halenkovjany i všechny, kdo budou chtít přijít,
srdečně zveme na

EKUMENICKOU NEDĚLI S POŽEHNÁNÍM NOVÉHO HUSLENSKÉHO KŘÍŽE

která se bude konat

**V NEDĚLI 7. ŘÍJNA 2018 OD 15.00 HODIN
V EVANGELICKÉM KOSTELE V HUSLENKÁCH**

Program:

- 1. ekumenická bohoslužba** pod vedením evangelického pana faráře Mgr. Jiřího Palána a huslenského rodáka P. Mons. Mgr. Josefa Maňáka
- 2. požehnání nového kříže** u kostela
- 3. posezení všech lidí dobré vůle** na huslenské faře, občerstvení zajištěno

Přijďme se navzájem poznat, povykládat si, zazpívat si, odpočinout a společně tak chválit Boha, který dal každému z nás život a naději.

Srdečně vás zvou:

Obec Huslenky

Farní sbor Českobratrské církve evangelické Huslenky

Římskokatolická farnost Hovězí a Římskokatolická farnost Halenkov

Své případné příspěvky, náměty, připomínky, můžete zasílat na emailovou adresu Farního věstníku Hovězí – fvh@email.cz.

Za všechnu pomoc s přípravou Farního věstníku mnohokrátě děkujeme!